

הפטרות חיי שרה

ספר מלכים א, פרק א

א והמלך דוד זָקוּן בָּא בַּיָּמִים וַיִּכְסְהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ: ב וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו וַיִּבְקְשׂוּ לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה וְעַמְדָּה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי-לוֹ סִכְנָת וְשֹׁכְבָה בְּחִיקוֹ וְחָם לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ: ג וַיִּבְקְשׂוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת-אַבְיִשָׁג הַשְּׁוֹנֵמִית וַיָּבֵאוּ אֹתָהּ לְמֶלֶךְ: ד וַהֲנַעֲרָה יָפָה עַד-מָאֹד וַתְּהִי לְמֶלֶךְ סִכְנָת וַתִּשְׁרָתְהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ: ה וַאֲדֹנֶיהָ בּוֹ-חֲגִית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וְחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו: ו וְלֹא-עָצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם-הוּא טוֹב-תֵּאָר מְאֹד וְאֹתוֹ יִלְדָה אַחֲרַי אַבְשָׁלוֹם: ז וַיְהִי דְבָרָיו עִם יוֹאָב בּוֹ-צְרוּלָה וְעִם אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרַי אֲדֹנָיָה: ח וַצְדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בּוֹ-יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגְּבוּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם-אֲדֹנָיָה: ט וַיִּזְבַּח אֲדֹנָיָהוּ צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אָבִיו הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר-אַצֵּל עֵין רִגְלִי וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-אָחִיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל-אֲנָשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ: י וְאֶת-נָתָן הַנָּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֶת-הַגְּבוּרִים וְאֶת-שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא: יא וַיֹּאמְרוּ נָתָן אֶל-בֵּת-שֹׁבַע אִם-שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שְׁמַעְתָּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנָיָהוּ בּוֹ-חֲגִית וַאֲדֹנֵינוּ דָוִד לֹא יָדָע: יב וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֵךְ נָא עֲצֵה וּמִלְטִי אֶת-נַפְשֵׁךְ וְאֶת-נַפְשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה: יג לְכִי וּבֹאִי | אֶל-הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא-אַתָּה אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאִמְתֶּךָ לֵאמֹר כִּי-שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל-כִּסְאִי וּמִדּוּעַ מָלַךְ אֲדֹנָיָהוּ: יד הִנֵּה עוֹדָךְ

מִדְבַרְתָּ שָׁם עִם־הַמֶּלֶךְ וְאַנִּי אָבוֹא אַחֲרָיִךְ וּמִלֵּאתִי אֶת־דְּבָרֶיךָ: טו וּתְבֹא
בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחֹדְרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֹן מְאֹד וְאַבְיִשְׁגַּל הַשְּׂוֹנְמִית מְשַׁרְתָּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ: טז וּתִקְדִּי בַת־שֶׁבַע וּתְשַׁתְּחוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־לָּךְ:
יז וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנָי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹתְךָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְנִךְ
יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי יח וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנֶיךָ מָלֵךְ וְעַתָּה אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעְתָּ: יט וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־זָצֵאן לָרֵב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וּלְאֲבִיָּתֵר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שֶׁר הַצָּבָא וּלְשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא: כ וְאַתָּה אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ עֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֲדֹנֶי־הַמֶּלֶךְ
אַחֲרָיו: כא וְהָיָה כִּשְׁכַּב אֲדֹנֶי־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהִיִּיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה
חֲטָאִים: כב וְהִנֵּה עֹדְנָה מִדְבַרְתָּ עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתַן הַנְּבִיא בָּא: כג וַיִּגִּידוּ
לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא וַיָּבֵא לְפָנֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶי לַמֶּלֶךְ עַל־אֶפְרוֹ
אַרְצָה: כד וַיֹּאמֶר נָתַן אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶתָּה אֲמַרְתָּ אֲדֹנֶיךָ וַיִּמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא
יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי: כה כִּי | יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־זָצֵאן לָרֵב וַיִּקְרָא
לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֲבִיָּתֵר הַכֹּהֵן וְהַנָּסִים אֲכָלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו
וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ: כו וְלִי אֲנִי־עַבְדְּךָ וּלְצֹדֵק הַכֹּהֵן וּלְבִנְיָהוּ
בֶן־יְהוֹיָדָע וּלְשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא: כז אִם מֵאֵת אֲדֹנֶי הַמֶּלֶךְ נְהִיָּה הַדְּבַר
הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־עַבְדֶּיךָ [עַבְדְּךָ] מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֲדֹנֶי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו:
כח וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קְרָאוּ־לִי לְבַת־שֶׁבַע וּתְבֹא לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וּתַעֲמֹד
לְפָנַי הַמֶּלֶךְ: כט וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי
מִכָּל־צָרָה: ל כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה
בְנִךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי תַחְתָּי כִּי כֹן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה:

לא ותקוד בת־שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יהי אדני המלך
דוד לעלם: